

- 6) A 2005/29/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt közösségi szabályok fogalom kizárólag az európai rendeletekben és irányelvekben foglalt rendelkezésekre, és az azokat közvetlenül átültető rendelkezésekre utal-e, vagy az magában foglalja az uniós jogelveket átültető törvényi és rendeleti szintű rendelkezéseket is?
- 7) Ellentétes-e a 2005/29/EK irányelv (10) preambulumbekzdésében és 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt specialitás elvével, a 2002/22/EK irányelv 20. és 21. cikkével, valamint a 2002/21/EK irányelv⁽⁴⁾ 3. és 4. cikkével vonatkozó nemzeti átültető rendelkezések olyan értelmezése, amely szerint, amennyiben egy ágazati „fogyasztói” szabályozást tartalmazó szabályozott ágazatban, amely az ágazati hatóságra ruhazza a szabályozó és szankcionáló hatáskört, a 2005/29/EK irányelv 8. és 9. cikkében foglalt „agresszív gyakorlat” vagy a 2005/29/EK irányelv I. mellékletében foglalt „minden körülmény között agresszív gyakorlat” fogalmára visszavezethető magatartás valósul meg, mindig a tisztességtelen gyakorlatokra vonatkozó általános szabályozást kell alkalmazni, abban az esetben is, ha létezik a fogyasztók érdekében és az uniós jogi rendelkezések alapján elfogadott olyan ágazati szabályozás, amely részletesen szabályozza az „agresszív gyakorlatokat” és a „minden körülmény között agresszív gyakorlatokat”, vagy magukat az egyébként „tisztességtelen gyakorlatokat”?

⁽¹⁾ Megjegyzés: ehelyütt az előzetes döntéshozatalra utaló végzésben foglalttól eltérően, emelkedő számsorrendben kerültek előterjesztésre a kérdések, amely végzésben nem folyamatos számozással két kérdéscsoport szerepelt.

⁽²⁾ A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29/EK irányelv (a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv) (HL 2006. L 149., 22. o.)

⁽³⁾ Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL 2002. L 108., 51. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.)

⁽⁴⁾ Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelv (az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások keretirányelve) (HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.)

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-701/15. sz., Stock Polska kontra EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) – ügyben 2017. január 19-én hozott ítélete ellen a Lengyel Köztársaság által 2017. március 30-án benyújtott fellebbezés

(C-162/17. P. sz. ügy)

(2017/C 239/28)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Fellebbező: Lengyel Köztársaság (képviselő: Bogusław Majczyna)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kilencedik tanács) T-701/15. sz., Stock Polska kontra EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) –ügyben 2017. január 19-én hozott ítéletét;
- az ügyet újbóli határozathozatalra utalja vissza a Törvényszék elé;
- kötelezze a feleket saját költségeik viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kilencedik tanács) T-701/15. sz. Stock Polska kontra EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) ügyben 2017. január 19-én hozott ítéletét, és az ügyet újbóli határozathozatalra utalja vissza a Törvényszék elé.

A Törvényszék a megtámadott ítéletével elutasította a lublini székhelyű Stock Polska z o.o. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM, jelenleg, az elnevezés megváltozását követően: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala – EUIPO) fellebbezési tanácsának az R 1788/2014-5. sz. ügyben 2015. szeptember 24-én hozott, azon határozata elleni keresetét, amely helyben hagyta a Stock Polska z o.o. egyik európai uniós védjegybejelentését elutasító 2014. május 14-i EUIPO határozatot.

A Törvényszék ítélete, és az EUIPO azt megelőző határozata a „Lubeca” védjeggyel fennálló hasonlósága miatt megtagadta a „Lubelska” védjegy lajstromozását, amely hasonlóság miatt a fogyasztók számára Németország területén, ahol a korábbi „Lubeca” védjegy védelmet élvez – az uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EU tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján – összetéveszthetőséget okozna a „Lubelska” védjeggyel megjelölt áruk tekintetében.

A Lengyel Köztársaság a megtámadott ítélettel szemben a következő jogalapokat terjeszti elő:

1. Az uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EU tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel nem folytatták le az összetéveszthetőség átfogó értékelését a megkülönböztetésre alkalmas és domináns elemek által keltett összbemutató alapján, és különösen mivel e megjelölés és a korábbi védjegy hasonlóságának értékelését indokolatlanul korlátozták e megjelölés egyik elemére (a szóelemre).

A Törvényszék tévesen fogadta el annak a lehetőségét, hogy két védjegy hasonlóságának értékelése során valamely összetett védjegynek csak az egyik elemét, (a szóelemet) vizsgálja, és ebből a vizsgálatból az ábrás elemet kihagyva azt egy másik védjeggyel összehasonlítsa, anélkül hogy korábban megállapításra került volna az, hogy a szóelem minősül a domináns elemnek, és az ábrás elemnek nincs jelentősége. A Törvényszék pusztán azt állapította meg, hogy az ábrás elem csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik, és nem vette figyelembe, hogy a megjelölés adott elemének csekély megkülönböztető képessége nem szükségképpen jelenti azt, hogy ez az elem nem domináns.

2. A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának, az egyenlő bánásmód, a megfelelő ügyintézés és a jogbiztonság elvének megsértése, mivel a Törvényszék nem vette figyelembe, hogy az EUIPO eltért az iránymutatásaiban meghatározott korábbi határozathozatali gyakorlatától, és ebből következően e gyakorlattal ellentétes határozatot fogadott el.

A Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása vonatkozásában az EUIPO eltért az iránymutatásaiban meghatározott korábbi határozathozatali gyakorlatától, továbbá azt, hogy nem álltak fenn olyan különleges körülmények, amelyek ezt az eltérést indokolták volna.

3. A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az összetéveszthetőség értékelése során olyan körülmények helytállóságát fogadták el, amelyek nem köztudomásúak, és általánosan ismert, lényeges tényeket hagytak figyelmen kívül, ami a tények és bizonyítékok elferdítését eredményezte, különösen mivel:

a) nyilvánvaló tényként fogadták el azt, hogy az átlagos német fogyasztó nem ismeri a Lubeca név jelentését, figyelmen kívül hagyva azt a körülményt, hogy a városok (pl: Lubeca) latin nevére vonatkozó ismeretek szintje nem áll összefüggésben a latin nyelv ismeretének szintjével, és azt, hogy az alkoholtartalmú italok fogyasztója ezen italok földrajzi eredetének különös jelentőséget tulajdonít;

b) nyilvánvaló tényként fogadták el azt, hogy a korona formájú ábrás elem az alkoholtartalmú italok megjelölésében általánosan előfordul.

4. Az indokolási kötelezettség megsértése a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása során, mivel

a) nem tüntették fel, hogy Törvényszék a megjelölés melyik elemét tekintette dominánssnak,

b) nem tüntették fel azokat a körülményeket, amelyek azt az álláspontot támasztanák alá, hogy a „Lubeca” szó jelentése nem ismert az átlagos német fogyasztó számára.

⁽¹⁾ HL 2009. L 78. 1. o.